

Oplæg Folketinget d. 24/4-13

Barnets reform ligger op til, at man skal **satse på at anbringe børn i plejefamilier frem for på institution.**

Det kan **undre**, at man ikke i samme **anbefaling sikrede**, at plejeforældre kan tage vare om barnets tarv, uden risiko for fyring. Jeg tænker her, at man sikrer at vi bliver ansat som ligeværdige samarbejdspartnere. Vi har som plejere ingen rettigheder ift barnet, selvom det er os der kender dem bedst. **Vi pålægges opgaver og udgifter** der gør, at man bliver nødt til at overveje om man har råd til at forblive plejeforældre. (Se fynske fælles praksis). **REGNSKAB**

Barnets reform lukker op for **Kommunale plejere**. Men lader det være en mulighed for kommunerne. Ikke for, at vi som plejere kan bede om at ansættes under. Derfor undlader kommuner at gøre brug af kommunale plejere. Der er eksempler på kommuner der endda har modtaget satspuljemidler til at undersøge begrebet "Kommunale plejefamilier", har meldt officielt ud, at de har brugt pengene på at undersøge hvordan **de UNDGÅR** at bruge kommunale plejere.

Efterværn er et ønske som mange plejebørn efterlyser. Det er omtrent ikke-eksisterende. Der er grove eksempler på, at pb i 18 års gave fra en forvaltning har fået brev om opsigelse af pf. De fleste plf lader barnet bo. Der skal dog overvejes om man har "råd" da det kan koste muligheden for et nyt pl b. Og har man de ressourcer der skal til, da barnets evt. vanskeligheder ikke forsvinder med det 18 år. **Ankes og man vinder, genetablerer kommunerne ikke ansættelsen.**

I Barnets reform er en del præciseringer af vores rettigheder. Desværre er der lavet en "udvej" for kommunerne til at slippe for at følge loven. Fx står i loven at der skal ske **høring af plejefamilie og barn inden en evt flytning**. Udvejen i den del af loven er, at det er kommunen der bestemmer, hvor meget vægt der skal ligges på disse to parter udtalelser. Behøver jeg sige, at der ikke vægtes hverken barn eller families udsagn – med mindre de er i overensstemmelse med kommunens holdning og ønsker.

Klager du som plejefamilie – sådan som ministeren siger vi skal, så **risikerer vi både pb OG godkendelse**. Derfor er det en ikke eksisterende mulighed. **Erfaringen er, at klage= fyring og blacklistning fra kommunen.**

Lovgivningen siger, at vi skal have **efteruddannelse** der svarer til RUGO. Dertil kan siges, at jeg har spurgt mine kollegaer hvordan det ser ud. Igen her, er det kommunen som 100 % bestemmer og vurderer hvad der skal undervises om. Erfaringen siger, at det IKKE er plejefamiliens behov der nødvendigvis er i fokus. Fx har flere kommuner brugt efteruddannelsen til, at fortælle hvordan DE vil have udformet en statusbeskrivelse. "kurserne" ligger fx i "helvedes timen", og er kun få timers foredrag – ikke det som et RUGO kursus er. **Ingen følger op på, hvad og hvordan kommunerne tilrettelægger kurserne**. De er ikke opgaven voksen, og det bør være tilsynet som får til opgave at sikre det bliver gjort rigtigt og efter lovens forskrifter. **Jeg efterlyser en enhed der kan sikre plejeforældrene får de kurser de skal have!**

Supervision : foregår oftest i internt regi. Ikke frihed til at tale frit.

Jeg kan som eksempel komme med, at der er mange eksempler på børn som har en **seksuelt krænkende adfærd**, hvor pl forældrene har søgt kurser. De har fået afslag med, at der kun gives **tilladelse til kurser som**

kommunerne selv nu udbyder. Der begrænses altså i mulighederne under henvisning til loven. (Bla-Ballerup)

Plejefamiliernes retssikkerhed er ikke eksisterende. SL lavede efter at Joan og jeg udgav bogen, en undersøgelse OM det var rigtigt de påstande vi kom med. Om at plejefamilierne blev truet, hvis de talte barnets tarv.

Joan og egen sag er et godt eksempel på, at fjører du ikke kommunen, så fjernes børnene. Uanset hvor mange lovbrud der skal til – bare børnene kommer væk fra "Kværulanten"

OVERHEADS:

SI's undersøgelse

(figur 5) Har du oplevet at blive truet på plejetilladelse/kontrakt hvis du brokkede dig over samarbejdet?

Direkte svarer 21.7 % ja.

Nej svarer 62,5 %. Jeg vil tillade mig at sige, at dette ikke vides, om det er fordi plejeforældrene ikke har turdet "brokke sig". Og derfor kan de 62 % sagtens indeholde mange flere som er truet. Eller har pf affundet sig med forholdene, under henvisning til, at det ikke kan svare sig at brokke sig?

Figur 2 Pl b flyttet som konsekvens af vederlagsnedsættelse: Odense som eksempel.

Her vedtages politisk at man får max 4 vederlag anbringelsen ud. En del af de pf der er gået med til det, brydes aftalen igen og fam tvinges til yderligere at gå ned til 3, under henvisning til, at kommunen skal spare. Kontakt til flere pf som fortæller om mange brud siden vedtagelsen i feb.

ER det rimeligt for børnene? De er ikke til boller og varm cacao som Jane findahl eller siger.

Figur 6: her siger loven klart, at kommunerne skal yde den hjælp der skal til. Når 49,5 % af pl fam siger, at de end ikke får den hjælp som EKSPERTERNE siger, hvad gør vi så? Hvordan får vi kommunerne til at forstå at det er børnene det drejer sig om og ikke økonomien.?

45,7 % har oplevet at de har fået hjælpen, men at det har kostet et benarbejde. Det er IKKE kommet af sig selv...

Kun 4,9 % har IKKE haft behov for støtte.

Figur 7: Når vi så sammenholder disse undersøgelser og pl fam krav om den støtte som eksperterne siger, så sker det som kan være svært at forstå. Så trues vi plejere med, at makker vi ikke ret, så fjernes barnet til en anden pl fam. Undersøgelsen siger 15,9 %. Jeg tillader mig at sige et andet tal, nemlig 21,8%, for 5,9 %

siger de ikke har gjort krav. Hvorfor har de ikke det? Jeg tænker det er fordi de ved, at så kommer truslen.
Man forsøger at undgå dårligt samarbejde... Def af kommunen!

Løsningen på alt det her er , at man helt fjerner kompetencen til at tage vare på det anbragte barn, fra kommunerne. Jeg syntes, at alt tyder på, at de ikke er kompetente til, at skille økonomi og barnets tarv af.

Som minimum ser jeg en nødvendighed for, at den enkelte sagsbehandler bliver ansvarlig for sine handlinger. Og kan straffes personligt ved, ikke at overholde loven og ikke som nu, hvor der er immunitet.

Trods der i loven er foreskrevet at **plf skal tilbydes juridisk bistand §§ 72 stk. 2 Stk. 2.** ved klage over ændring af anbringelsessted, da smyger kommunerne det af sig. Det kan Gry bekræfte. Det sætter barnet i det dilemma, at dets kamp for fx at måtte forblive i **pf, afhænger** af om en plf har råd til at hyre advokat til at føre sagen

Og fjernes et barn er det 100 % kommunen der bestemmer, hvem om barnet der **hører til tidligere netværk** og om det er hensigtsmæssigt at **bibeholde kontakt**. Dette uanset om hvad der er årsagen til fjernelse. Oftest nægtes plf at bibeholde kontakt til barnet, selvom de har boet der hele deres liv. Igen har kommunen beføjelser de ikke kan håndtere efter loven

Ønskes uddybning, da kontakt mig venligst.

Elin Søndergaard,

Søllingevej 18,

5750 Ringe

Tlf 25884247

Mail: dalen18@gmail.com